

РЕШЕНИЕ

№ 665

гр. Благоевград, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201299 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по жалба от К. А. Ш., ЕГН ***** с адрес с.П*****, ул."Я* С*****, със съдебен адрес гр.Б*****, ул."Т*****срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 1899зз - 172 от 08.08.2023 г., издадена от К. Й. Г. на длъжност разузнавач в сектор Криминална полиция при 01 РУ Благоевград, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, заради "данни за извършено престъпление по чл.323, ал.1 от НК", на жалбоподателя е била наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа".

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на действията на служителите на полицията във връзка със задържането на Ш. и се иска от съда да отмени заповедта. Излагат се доводи за незаконосъобразност на атакувания акт, за допуснати нарушения, изразяващи се в липсата на съществени реквизити в същия, както и с несъответствие на същия с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично и с редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество и в писмени бележки излага доводи за незаконосъобразност на процесната заповед, като счита, че същата противоречи на процесуалния и материалния закон и моли за нейната отмяна. Претендира разноски.

Ответникът – полицейски орган К. Г.се явява лично, като моли заповедта да бъде потвърдена, като законосъобразна, в хода по същество развива доводи за наличието на основания за задържане на лицето, като посочва какво се е случило фактически на процесната дата.

Районна прокуратура гр.Благоевград , редовно призовани не изпращат представител и не изразяват становище по същество.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Между жалбоподателя Ш. и неговите съседи има дългогодишен спор, по отношение поставени тръби в общите части на сградата, в която живеят, като страните по този спор многократно са подавали жалби до компетентните институции. Спорът не е разрешен.

На 08.08.2023 г. сутринта около 09.30 ч. ответникът Г. бил изпратен на сигнал в с.Покровник за възникнал спор между съседи и увредена тръба. Пристигайки на място ответникът установил, жалбоподателя, С. Ш., както и кО.ите си св.Г. и Ч., като провел разговор с К. Ш., относно повредената тръба, като същия заявил, че е незаконна и му пречи. Лицата били предупредени да не се саморазправят, като били съставени протоколи за предупреждение. По-късно през ден около 14.00ч. отново постъпил сигнал от същия адрес, като на място бил изпратен екип в състав св.Г. и Ч., като на място отново пристигнал и Г., като полицейските служители установили, че тръбата отново е срязана. Бил проведен разговор с участниците в конфликта, като подателя на сигнала заявил, че Ш. отново е срязал тръбата. По разпореждане на дежурен Г. отвел К. Ш. в полицейското управление, където били снети обяснения от Ш., в които същия посочели причините за действията си, Г. и Г. изготвили докладна, в която отразили случилото се, като ответника Г. издал атакуваната в настоящото производство заповед, с която Ш. бил задържан за 24 часа. Като фактическо и правно основание за задържане на лицето било посочено следното: " данни за извършено престъпление по чл.323, ал.1 от НК, самоуправни действия, посредством увреждане на водопроводна тръба в общи части на жилищна кооперация, находяща се в с.П., ул."Я., като ограничава питейната вода до съседните сгради и двор на 08.08.2023 във връзка със ЗМ№189933М-315/2023г. по описа на 01 РУ Благоевград. Ш. подписал Заповедта за задържане. Според вписване в самата Заповед задържаното лице е освободено на 09.08.2023 г. в 15. 30 часа.

Според изискана информация от РП Благоевград няма образувано досъдебно производство, такова е образувано по жалба на Ш. за незаконно поставени тръби, като се разследва престъпление по чл.323 от НК и понастоящем това производство е висящо.

В хода на настоящото съдебно производство са разпитани св.Г., Ч. и Ш.а. Като от показанията на св.Г. и Ч. се установяват факти, свързани със задържането на Ш., причините за това, както и обстоятелството, че е установено, че същия е срязал тръбата, както и какво е споделил пред тях. От показанията на тези свидетели се установява още, че ответник е дошъл на място и той е поел случая с Ш.. Показанията на св.Ш.а са свързани с извършената проверка на жалбоподателя, като същата твърди, че по-късно разбрала, че съпругът и е задържан, като сочи и причините за срязване на тръбата, както и установява влошените отношения със съседите. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, доколкото същите кореспондират със събраните писмени доказателства, По делото са приобщени следните писмени доказателства: Заповед за задържане на лице с рег. № 18993з - 172 от 08.08.2023 г., издадена от К. Г. на длъжност разузнавач при сектор „КП” при 01 РУ

Благоевград, протокол за обиск на Ш., декларация от К. Ш. от 08.08.2023 г., , Докладни записки , удостоверение от Отдел "Административен" – ОД МВР в уверение на това, че К. Г. е държавен служител, изпълняващ длъжността разузнавач, ведно с длъжностна характеристика за длъжността „разузнавач“, Фиш за преглед на пациент, писмо от РП Благоевград, ведно с материали във връзка с образувано ДП№407/2022г. по описа на 01 РУ Полиция.

Доколкото цитираните по-горе доказателства съдържат достоверна дата, обективни и непредубедени са, явяват се информативни и относими към този правен спор и същевременно няма противоречия помежду си, настоящият съдебен състав ги кредитира изцяло.

От Заповед за задържане на лице с рег. № 1899зз - 172 от 08.08.2023 г. се установява, че на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР К. Ш. е бил задържан във 01 РУ – Благоевград на 08.08.2023г. до 15. 30 часа на 09.03.2023 г.

С доказателствена сила за посочените в него обстоятелства се характеризира и предоставеното на съда удостоверение от Отдел "Административен" при ОД МВР Благоевград. От него се установява, че К. Г. заема длъжността "разузнавач" в сектор „КП“ при 01 РУ-Благоевград, а от представената длъжностна характеристика се установяват неговите правомощия във връзка с длъжността.

От Докладната записка, показанията на св.Г., св.Ч. и представените писмени доказателства, протоколи за предупреждения, обяснения на Ш., с оглед тяхната еднопосочност и обективност, съдът приема за безспорно доказано, че на 08.08.2023 г. Ш. е срязал тръбата, като по този начин е ограничил питейната вода до съседните сгради.

От представените от Районна прокуратура гр.Благоевград доказателства, писмо, уведомление, се установява, че е било образувано досъдебно производство за престъпление по чл.323 от НК, което обаче не е по конкретния случай. В тази връзка приложеното по делото съобщение за образуване на досъдебно производство като документ, издаден от държавен орган, разполага с доказателствена сила за посочените в него обстоятелства. От приложеното обяснение от жалбоподателя се установява, че Ш. е срязал тръбата, както и причината за това. Във връзка с доводите на защитата, обосновани от представени от представени доказателства, че не е образувано производство срещу жалбоподателя, следва да бъде посочено, че в рамките на настоящото производство съдът няма задължение да изследва последващи действия, извършени след задържане на лицето, както и да коментира наличието на безспорно доказано престъпление, това е правомощие на наказателния съд при евентуално внасяне на обвинителен акт

В случая релевантно за настоящия случай е, че към датата на задържане на Ш. за служителите на 01 РУ Полиция, извършили проверка по случая е било несъмнено (с оглед отбелязаната информация в докладна записка и съставения протокол, както и обяснение), че същия е осъществил самоуправни действия, което се потвърждава от св.Г., Чинарски и посочените писмени доказателства. Именно от тук следва изводът, че към 08.008.2023 г. за

ответника, пристъпил към задържане на Ш., са били налице достатъчно данни, че той е реализирал състав на престъпление по чл. 323, ал.1 от НК, поради което и на същата дата е бил образуван заявителски материал и назначена проверка.

При така установената фактическа обстановка и направения по-горе анализ на доказателствата, съдът прави следните правни изводи:

Атакуваната Заповед за задържане на лице е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Жалбата е депозирана в установения в чл. 149, ал. 1 от АПК 14-дневен срок и изхожда от лице с правен интерес от обжалването и, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

По правната си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1, вр. чл. 73 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 23, вр. чл. 22 от ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие (в този смисъл е Решение № 1135 от 3.02.2016 г. на ВАС - V отд. по адм. дело № 616/2015 г. и други).

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът в настоящото производство не е обвързан само от основанията, посочени в жалбата, с която е сезиран, но преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Необходимо е да са налице в тяхната съвкупност всички изисквания за валидност на административния акт, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, да не противоречи на материалноправните разпоредби и да съответства с целта на закона. Липсата на някоя от предпоставките води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за неговата отмяна.

В случая Заповед за задържане на К. Ш. с рег. № 1899зз - 172 от 08.08.2023 г., е издадена от компетентен орган, тъй като нейният издател – К. Г. на длъжност „разузнавач” в сектор „КП” при 01 РУ Благоевград се явява полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1, вр. чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Като такъв съгласно чл. 72, ал. 1 от ЗМВР той може да задържа лице за срок до 24 часа.

Оспорената Заповед е писмена, както предвижда чл. 74, ал. 1 от ЗМВР. Тя е подписана от полицейския орган и от задържаното лице. Ш. е попълнил и декларация по чл. 74, ал. 3 от ЗМВР.

Препис от Заповедта е връчена на Ш. срещу подпис, както изисква чл. 74, ал. 6 от ЗМВР. Поради всичко това съдът прима, че е спазена предвидената от закона форма.

Заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно посочено е името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал Заповедта; отбелязани са данни, индивидуализиращи задържаното лице /трите имена, ЕГН и

адрес /; вписани са датата и часът на задържането; разяснени са правата на задържаното лице да обжалва пред съда законността на задържането, правото на адвокатска защита, право да бъде информирано за основанията за задържането на разбираем за него език /правото на преводач, в случай, че не разбира български език/, право да се информира лице, посочено от задържания, както и че при задържането на лицето не могат да му бъдат ограничавани други права, освен правото на свободно придвижване. Това означава, че в случая спрямо задържаното лице са изпълнени изискванията на чл. 74, ал. 2, т. 1, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, б. "а", "б", "г" и "е" от ЗМВР. От декларацията, следва, че на Ш. освен правото на адвокатска защита, са му били разяснени и правото на медицинска помощ, и правото да бъде уведомен член от семейството ѝ или друго заинтересовано лице, т. е. и правата по чл. 74, ал. 2, т. 6, б. "в" и "г" от ЗМВР. Поради това съдът приема, че при задържането му са били разяснени правата по чл. 74, ал. 2, т. 6 от ЗМВР.

В чл. 72, ал. 2, т. 2 от ЗМВР е посочен съществен реквизит на Заповедта за задържане – "фактическите и правните основания за задържането". В оспорената Заповед е посочено, че тя се издава "на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи". Този текст от закона гласи, че едно лице може да бъде задържано, когато за него има данни, че е извършило престъпление. Фактическото основание за издаване на Заповедта, вписано в самата нея, е "данни за извършено престъпление по чл.323, ал.1 от НК, самоуправни действия, посредством увреждане на водопроводна тръба в общи части на жилищна кооперация, находяща се в с.П., ул."Я....., като ограничава питейната вода до съседните сгради и двор на 08.08.2023 във връзка със ЗМ№18993ЗМ-315/2023г. по описа на 01 РУ Благоевград". За да отговори на въпроса дали това съдържание на Заповедта за задържане отговаря на изискванията на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, следва да се посочат някои принципни правила относно този реквизит на Заповедта. За прилагането на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е необходимо да има данни, че съответното лице е извършило престъпление, без да е наложително тези данни да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление. Многократно съдебната практика се е произнасяла за това, че приложението на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е в рамките на оперативната самостоятелност на полицейските органи - с оглед преценката за наличието на връзка между задържаното лице и извършеното престъпление. В този смисъл, за да пристъпи към задържане за срок до 24 часа полицейският орган е необходимо да има достатъчно данни, от които да може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е съпричастно към определено противоправно деяние. В конкретния случай от момента, в който полицейски екип е установил Ш. на място пред кооперацията, където е била срязана тръбата, което темпорално е станало преди задържането му, полицаите и в частност ответника са имали данни за това, че същия е срязал тръба, от което следва, че към датата на задържане на Ш. за полицейските служители, извършили проверка на лицето, е било несъмнено, че същия е извършил самоуправни действия. От тук следва изводът, че към датата на задържане на 08.08.2023 са били налице данни, че той е реализирал състав на престъпление по чл. 323, ал.1 от НК.

Това означава, че към момента на фактическото задържане на Ш. полицаите, извършили му проверка, са имали достатъчно данни /не само от личните си възприятия, но и от заявеното от самия Ш./ за поведението на Ш., т. е. може да се заключи, че те са имали данни на престъпна проява от страна на лицето, към чието задържане са пристъпили. Член 72, ал. 1 от ЗМВР овластява пряко полицейските органи по своя преценка /съобразявайки се с ограниченията на закона/ да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Преценката за това е субективна, но за установяване в следствие на законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да установи и докаже, че действително е разполагал с данни, даващи му основание да направи основателно предположение за участие на задържаното лице в извършването на престъпление (в този смисъл е Решение № 7556/03.12.2019 г. на АССГ, V касационен състав по КНАХД № 8239/2019 г.). Това задължение в случая е изпълнено. От представените по делото и кредитирани по-горе доказателства следва, че Ш. е бил задържан след като полицаите са го установили и в хода на проверката са констатирали, че същия е извършил самоуправни действия. Тези данни основателно могат да се подведат под състава на чл. 323, ал.1 от НК. Именно от тук следва изводът, че полицаите са имали достатъчно данни за съпричастност на Ш. към състав от НК, поради което са и пристъпили към задържането на лицето. Липсва изрично законово изискване в Заповедта за задържане да се посочва детайлна информация по казуса. За издаването на Заповедта за задържане на лице не е необходимо да има достатъчно данни, за да се образува досъдебно производство или вече да е образувано такова. Поради това дали има или няма дадена правна квалификация на деянието на задържаното лице е без значение – първо защото на този ранен етап това не е необходимо, а в някои случаи е и невъзможно; второ защото правната квалификация се дава от разследващите органи и прокурора, а не от полицейски орган, осъществяващ дейност по чл. 6, ал. 1, т. 1 – 3, 7 и 8 от ЗМВР (чл. 72, ал. 1, вр. чл. 57, ал. 1 от ЗМВР); трето защото и да е написан конкретен текст от НК то това автоматично не означава, че задържаното лице ще разбере защо му се ограничава свободата на придвижване, макар, че в случая е посочено. Поради това изискването към Заповедта е за посочване на информация, а не на квалификация на деянието на задържаното лице. Вярно е, че информацията в случая е оскъдна, но все пак е налична, още повече от представените доказателства се установява, че преди издаване на заповедта са извършени действия, установяващи данни за престъпление, включително установеното от протоколи за предупреждение, сметите обяснения от участвалите лица и показанията на полицейските служители, поради което и съдът намира, че към момента на задържането си същия е имал достатъчно информация за основанията за неговото задържане, а доводите в обратна насока са неоснователни и доколкото Златков е подал жалба срещу процесната Заповед за задържане, то явно е разбрал за какво е бил задържан .

В съответствие с Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС мотивите и фактологията около задържането на лицето са доразвити /изяснени/ в изготвената по случая Докладна записка, , където подробно са описани действията на жалбоподателя. Тези документи са създадени в деня на задържане на лицето. С тях се

изяснява фактичeskото описание, дадено в Заповедта /че има "данни за извършено престъпление по чл.323, ал.1 от НК" от страна на Ш., като в случая и фактически е описано в какво се изразява противоправното поведение на жалбоподателя, като е направено и препращане с цитиране на номера на образувания заявителски материал /. В случая представените доказателства от образувания материал дават основание на съда да приеме, че към момента на задържането на Ш. са били налице основанията да се счита, че той е извършил престъпление по чл. 323, ал.1 от НК, поради което е и бил задържан.

Мотивиран от изложеното до тук съдът приема, че заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и при правилно приложение на материалния закон.

На следващо място: доколкото по реда на чл. 72 – чл. 73 от ЗМВР се ограничава правото на свободно придвижване на едно лице, то тази мярка следва да се прилага по изключение, а не безразборно. Правомощията на органите на МВР да задържат за срок до 24 часа следва да се упражняват само, когато резултатът не може да бъде постигнат без прилагането на тази принудителна мярка. В конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека по приложение на чл. 5, т. 2 КЗПЧОС и възраженията в тази насока са неоснователни. Като всяка ПАМ - задържането за срок от 24 часа по чл. 72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Мярката по чл. 72 от ЗМВР, в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер. Прилагането на принудителната административна мярка в случая е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР и прокуратурата да разкрият евентуално извършеното престъпление. Задържането на лицето е осъществено след като същия е установено и е констатирано извършване на неправомерни действия от него, и то повторно след като веднъж е предупреден. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано, с оглед наличните данни.. Предвид това правилен е бил изводът на полицейските служители, че лицето следва да се задържи, за да може да се проведат действия, за потвърждаване или оборване на съпричастността му към деянието. Установеното посредством представените доказателства, обективно сочи, че полицейските органи са действали активно и целта на задържането е била да се разкрие обективната истина, а не да се въздейства неправомерно върху задържания, както и да се преустановяват неправомерни действия. Настоящият състав намира, че в случая не е налице и нарушаване на принципа за съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок

от 24 часа" е оправдано, тъй като в случая са налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществения интерес, който интерес, независимо от презумпцията за невинност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода. Изведените от практиката на Европейския съд по правата на човека принципи по прилагането на чл. 5, § 1, б. с) от КЗПЧОС, съотнесени към настоящия случай, водят до извод, че за задържането на жалбоподателя са налице достатъчно данни, обуславящи реална необходимост в името на обществения интерес, който е предпочетен над правото на зачитане на личната му свобода. В случая издаването на Заповедта не превишава целта на закона, тъй като задържането се обосновава от нуждата да се разкрие обективната истина и пресече престъпна дейност. Задържането на лицето не е обвързано от евентуалната наказателна отговорност. За решаването на този правен спор е без значение дали ще се образува досъдебно производство, дали ако бъде образувано ще приключи с ангажиране на наказателната отговорност на Ш. или ще се прекрати В случая е важно дали към 08.08.2023 г. данните са сочели към реализиран състав на престъпление. И направеният по-горе анализ на доказателствата обосновава именно този извод. Поради което и задържането на Ш. се явява законосъобразно към 08.08.2023 г.

С оглед на събраните и кредитирани по-горе доказателства съдът приема, че задържането на К. Ш. към 19.04.2023 г. се явява пропорционално на нуждата от преустановяване на противообществената проява на лицето /чл. 22 от ЗАНН/ и се явява съответно на демонстрираното от него поведение. Горейзложеното означава, че оспорената Заповед е била издадена и в съответствие с целта на закона.

Мотивиран от гореизложеното съдът прие, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Благоевградския районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от К. А. Ш., ЕГН ***** с адрес с.П., ул."Я., със съдебен адрес гр.Б., ул."Т.срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 1899зз - 172 от 08.08.2023 г., издадена от К. Й. Г. на длъжност разузнавач в сектор Криминална полиция при 01 РУ Благоевград, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, заради "данни за извършено престъпление по чл.323, ал.1 от НК", на жалбоподателя е била наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа".

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на сторени по делото разноски като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – БЛАГОЕВГРАД в 14 - дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____